

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

13 maart 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de oprichting van een VDAB polyvalent opleidingscentrum in de regio Sint-Truiden

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Mijnerfgoed Beringen

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad van oudere werknemers

Vraag om uitleg van de heer Guy Sols tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invoering van dienstencheques

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 13 maart 2003

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.12 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de oprichting van een VDAB polyvalent opleidingscentrum in de regio Sint-Truiden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de oprichting van een VDAB polyvalent opleidingscentrum in de regio Sint-Truiden.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, vorig jaar, toen er nog niet zoveel faillissementen waren, heb ik al enkele actuele vragen over dit onderwerp gesteld. Ondertussen gaan er in mijn streek, net als in de rest van Vlaanderen, wekelijks bedrijven failliet. Dit heeft uiteraard gevolgen voor de werkgelegenheid.

Zuid-Limburg kampt met problemen inzake de opvolging en de tewerkstelling van mensen die ten gevolge van een faillissement hun baan verliezen. Ik heb destijds een aantal actuele vragen gesteld over de mogelijkheden die door het Herplaatsingsfonds werden geboden.

Ondertussen zijn al heel wat initiatieven genomen. De begeleiding van werkzoekenden staat op poten. Hierdoor zijn we evenwel tot de vaststelling gekomen dat er in deze regio bijzonder weinig mogelijkheden zijn om een opleiding te volgen. Hoewel mobiliteit voor deze Vlaamse regering zeer belangrijk is, kunnen de inwoners van deze streek slechts in beperkte mate een beroep doen op het openbaar vervoer en andere vervoersmodaliteiten.

Deze beperkte mogelijkheden brengen heel wat inwoners in moeilijkheden. We mogen uiteraard niet uit het oog verliezen dat het hier vaak laaggeschoolden en kansarmen betreft.

We hebben zelf de mogelijkheden onderzocht om nieuwe opleidingsinitiatieven in het leven te roepen. De VDAB beschikt enkel in de omgeving van Tongeren over opleidingsfaciliteiten. Het opleidingscentrum te Brustem biedt immers enkel horeca-opleidingen en opleidingen in professionele schoonmaaktechnieken aan.

De sociale organisaties in de regio en in de hele provincie hebben de aandacht op deze problematiek gevestigd. De VDAB en het STC hebben positief gereageerd op de vraag om in deze regio in de nodige opleidingsmogelijkheden te voorzien.

Ik vind het dan ook zeer merkwaardig dat het Vlaams ondernemingsplan 2003 van de VDAB hier geen melding van maakt. De rapporten van de VDAB en van het STC bieden nochtans voldoende aanknopingspunten. Het STC heeft duidelijk gesteld dat er nood is aan dergelijke opleidingen. Het gaat hier niet enkel om een sociaal-economische behoefte. Ook op het vlak van het volwassenenonderwijs kampt deze regio immers met een gebrek aan alternatieven.

De vraag is of in deze regio, die met heel wat kansarmoede wordt geconfronteerd, in het nodige maatwerk kan worden voorzien. Bestaat de mogelijkheid om voor dergelijke regio's een specifieke methodiek te ontwikkelen ? Ik besef maar al te goed dat mijn regio geen uitzondering vormt. Er bevinden zich heel wat soortgelijke regio's in Vlaanderen.

Er is een duidelijke discrepantie tussen de rapporten die in de provincie zijn opgesteld en het Vlaams ondernemingsplan van de VDAB. Mijnheer de minister, bent u zich bewust van de vraag

Heeren

naar een polyvalent opleidingscentrum in de streek van Sint-Truiden ? Welke initiatieven hebt u op dit vlak zelf al genomen ? Waarom is de oprichting van een polyvalent opleidingscentrum niet in het Vlaams ondernemingsplan van de VDAB opgenomen ? Op welke wijze wil de VDAB aan deze behoefte tegemoetkomen ? Ik vermoed dat u ondertussen de nodige informatie hebt ontvangen om deze vragen te kunnen beantwoorden. Weet u ook welke stappen kunnen worden gezet om dit dossier tot een goed einde te brengen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Wat het Vlaams ondernemingsplan betreft, heeft de VDAB me meegedeeld dat hij het beleidsplan van het STC en het ondernemingsplan van het lokaal klantencentrum Tongeren in december 2002 heeft ontvangen. Mevrouw Heeren heeft daarnet naar een aantal sociale organisaties verwezen. Deze organisaties maken deel uit van het beheerscomité van het lokaal klantencentrum.

De VDAB heeft me tevens meegedeeld dat het, indien de budgettaire enveloppe niet wordt opgetrokken, niet mogelijk is om onmiddellijk op alle structurele vragen om een verhoging van de opleidingscapaciteit in te gaan.

De VDAB moet hierbij niet enkel rekening houden met de opportuniteitsproblematiek. De VDAB moet steeds de herschikking van de bestaande capaciteit in het oog houden. De VDAB heeft me gegarandeerd dat deze oefening momenteel in volle gang is en dat hij zich erop heeft ingesteld om nieuwe lokale behoeften snel te beantwoorden.

Aangezien ze aan gebouwen en aan machines is verbonden, kan de basisprogrammatie niet snel worden herschikt. Elk lokaal klantencentrum beschikt over een budget voor de lokale projectprogrammatie. Dit budget moet de centra in staat stellen om snel op nieuwe lokale noden in te spelen.

De directeur van de VDAB beslist over de aanwending van de middelen in het kader van het STC-beleidsplan. Dit is dan ook de snelle oplossing om op lokale nieuwe behoeften een antwoord te bieden. Met andere woorden, de VDAB-centrale verwijst in deze naar de directeur van het plaatselijk klantencentrum.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verrast me ook een beetje. Ter voorbereiding van deze vraag heb ik hier en daar informatie ingewonnen. Daarbij werd verwezen naar het Vlaamse niveau. De hond ligt daar gebonden, volgens mijn bronnen, en niet op het lokale niveau. Ik hoor u zeggen dat er bereidheid is om snel in te gaan op nieuwe lokale behoeften.

Minister Renaat Landuyt : Ik deel uw aanvoelen dat de organisaties verwijzen naar diverse geleidingen. U moet mijn antwoord naar uw bronnen terugkoppelen, wetende dat die organisatie ook beslissingsrecht heeft binnen het beheerscomité van de VDAB. Binnen de VDAB is er een opportuniteit om snel te werken. Met andere woorden, dit moet regionaal worden afgedwongen binnen het geschetste kader van herschikking.

De voorzitter : Betekent dit dat er vanuit andere regio's een identieke vraag is ?

Minister Renaat Landuyt : Uit het antwoord kunt u afleiden dat de VDAB centraal een kader biedt. Er wordt verantwoordelijkheid teruggegeven aan de lokale instanties. Het is een wisselwerking. Organisaties zoals het ACV werken op het lokale niveau, maar zijn ook aanwezig op het centrale niveau. Elke organisatie moet een consequente lijn aanhouden om de prioriteiten te bereiken. Een minister moet een goed evenwicht zoeken tussen sturen en niet sturen binnen de openbare instellingen, rekening houdend met de verantwoordelijkheid van het beheerscomité. Ik vecht er elk jaar voor om met de nodige verantwoording het budget van de VDAB stevig te houden.

Mevrouw Veerle Heeren : Dit staat haaks op de informatie die ik heb gekregen. Ik heb ook contact gehad met de VDAB van Tongeren.

Minister Renaat Landuyt : Uw vraag zou minder nuttig geweest zijn als de informatie die u nu hebt gekregen, niet haaks had gestaan op informatie die u al had. Indien u zelf het aanvoelen had gehad dat u verder kon werken op basis van uw informatie, dan had u deze vraag niet gesteld.

De voorzitter : Met een dergelijke intellectuele benadering van een vraag om uitleg, kunnen we de discussie stoppen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mathieu Boutsen tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Mijnerfgoed Beringen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Boutsen tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het Mijnerfgoed Beringen.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, voor de realisatie van de geselecteerde STAP-projecten werd eind 2001 door de LRM en de provincie Limburg een protocol getekend. Deze overeenkomst heeft als doel per project de diverse lokale, provinciale en regionale besturen, de LRM, Toerisme Vlaanderen en andere betrokken partijen, te structureren en onder te brengen in een project- en stuurgroepmodel.

Vervolgens besliste de Vlaamse regering om te voorzien in 2,5 miljoen euro om voorbereidend studiewerk te verrichten naar de haalbaarheid van de voorgestelde projecten. In de eerste helft van 2002 onderzocht de LRM zowel de markteconomische, bedrijfseconomische, ruimtelijke, juridische en politieke haalbaarheid van elk geselecteerd project.

Een van die geselecteerde projecten is het mijnerfgoed in Beringen. Op 15 februari 2002 deelden de LRM en de provincie Limburg aan de stad Beringen hun besluit mee dat het project 'Minopolis' niet kan worden gerealiseerd op de mijnsite van Beringen. Voor de verdere projectontwikkeling werken de provincie, de stad Beringen en de LRM aan een nieuwe haalbare herbestemming.

Op 2 april is er een stuurgroep en werkgroep onder leiding van de LRM van start gegaan, waarin alle partijen vertegenwoordigd zijn, behalve de partij van uw nederige dienaar. Op 27 juni werd een integrale en gebiedsgerichte herbestemmingvisie voor de voormalige mijnsite Beringen aan de stuurgroepleden voorgelegd en goedgekeurd. In deze visie werd ervoor gepleit om een open mijnmuseum of erfgoedconcept te ontwikkelen. Dit geeft ook meteen de opportuniteit om de ontwikkeling van Limburg van de oudheid tot het heden cultuurtoeristisch te promoten met als trekkers het Gallo-Romeins Museum, Herkenrode, Bokrijk en het mijnverleden.

Na grondig onderzoek van de LRM heeft de Vlaamse regering op 19 juli 2003 besloten daadwerkelijk financiële ondersteuning te geven aan

een aantal voorgestelde hefboomprojecten, onderzoek voor afval, energie en water, de transnationale universiteit Diepenbeek en toeristische hefboomprojecten. De Vlaamse regering besliste om maximaal 90,57 miljoen euro principieel te reserveren voor alle geselecteerde STAP-projecten. Voor Beringen is een principieel investeringsbudget uitgetrokken van 11,74 miljoen euro.

In haar beslissing van 19 juli 2003 heeft de Vlaamse regering tevens een kader gecreëerd waarbinnen met middelen van de LRM de opdracht uitgevoerd kan worden om een gespecialiseerde dochter op te richten. Deze dochter heeft als belangrijkste taak per project een gemotiveerd besluit aan de Vlaamse regering voor te leggen waarbij wordt aangetoond op welke wijze en volgens welke modaliteiten de principieel goedgekeurde middelen kunnen worden besteed.

Een van de belangrijkste financieringsprincipes vooropgesteld door de Vlaamse regering is dat LRM-middelen pas kunnen worden aangewend op voorwaarde dat andere publieke en/of privépartners minstens hetzelfde bedrag investeren en dat LRM-middelen pas kunnen worden aangewend na uitputting van de reguliere subsidiekanalen. Ter uitputting van de reguliere subsidiekanalen is aan de stuurgroepleden voorgesteld om een open monumentenvereniging op te richten. Een dergelijke VZW biedt de mogelijkheid om een bijzondere restauratiepremie bij het Vlaams Gewest aan te vragen.

Medio 2003 zal een nieuw concept met bijhorend businessplan ter goedkeuring aan de diverse partners en de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Mijnheer de minister, kan de provincie Limburg structurele partner worden in de op te richten openmonumentenvereniging? Is er voldoende wil aanwezig om de noodzakelijke financieringsmiddelen voor zowel de restauratiedossiers bij Monumenten en Landschappen als voor het toeristisch onthaal bij Toerisme Vlaanderen aan te moedigen? Ziet de Vlaamse regering dit als een Vlaamse opdracht of zegt men dat het mijnverleden een Limburgse aangelegenheid is?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn antwoord op de eerste vraag, namelijk of de provincie Limburg structurele partner kan worden in de op te richten openmonumentenvereniging, is positief. Daarover werden evenwel

Landuyt

nog geen uitspraken gedaan of initiatieven genomen.

In antwoord op de tweede vraag moet ik wel eerst het voorbehoud maken dat Monumenten en Landschappen niet onder mijn bevoegdheid vallen. Ik kan wel meedelen dat de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen reeds in 1999 het Minepolisproject te Beringen als hefboomproject op Vlaams niveau heeft erkend. Op de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen van 14 oktober 2002 werd kennis genomen van de stopzetting van het Minepolisproject. Daarnaast werd de wens van de stad Beringen, de provincie Limburg en de LRM om het mijnerfgoed in Limburg cultuur-toeristisch te valoriseren, voorgelegd. Er werd een samenwerkingsakkoord afgesloten tussen de stad Beringen, de provincie Limburg, de LRM, de voogdijoverheid en Toerisme Vlaanderen voor het ontwikkelen van een conceptvisie, voor het opmaken van een gedetailleerde beschrijving van de doelstellingen, de doelgroepen en de kritische succesfactoren, voor het uitwerken van een ontwikkelingsstrategie, voor de begeleiding van externe bureaus, voor de opmaak van een investerings- en financieringsraming en voor de opmaak van een ruimtelijke juridische structuur voor de toekomstige ontwikkelingen en van een voorstel tot beslissing aan de diverse overheden.

Wat uw derde vraag betreft, kan als gevolg van de beslissing van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 en de erkenning van de mijnsite van Beringen als toeristisch hefboomproject op Vlaams niveau, worden gesteld dat de herbestemming van de mijnsite in Beringen een project van Vlaams belang is.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer de minister, mag ik uit uw antwoord aannemen dat Limburg nog geen enkele bevoegdheid heeft in verband met dat project ?

Minister Renaat Landuyt : Uit het antwoord mag u afleiden dat het een groot samenwerkingsverband betreft, waarbij het Vlaamse niveau er alles aan doet om goed samen te werken met de lokale overheden. Voor ons is het een belangrijk project. Daarom noemen we het een hefboomproject. Het is een hefboom voor Limburg op toeristisch vlak.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad van oudere werknemers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad van oudere werknemers.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 19 februari titelde De Financieel-Economische Tijd : 'Activering van oudere werknemers wil maar niet lukken.' Dat klopt inderdaad als men de vergelijking gaat maken van de jaarverslagen van de Nationale Bank voor 2001 en 2002. Uit die jaarverslagen blijkt namelijk dat de uitstoot van oudere werknemers opnieuw toeneemt. In 2000 was er nog 25 procent van de werknemers tussen 55 en 64 die een job hadden. In 2001 daalde dat percentage tot 24,1.

Op de Top van Lissabon werd afgesproken dat tegen 2010 50 procent van de oudere werknemers in de Europese Gemeenschap aan het werk diende te zijn. Met ons percentage van 24,1 – en dalend – zullen we die doelstelling uiteraard nooit halen. Dat ziet men zo aankomen. Het gemiddelde voor heel Europa bedroeg in 2001 nog 38,5 procent. We zitten dus zelfs nog een flink stuk onder het gemiddelde van Europa, meer bepaald 44,4 procent. Als we de huidige evolutie in het oog houden, zien we daarin ook geen beterschap.

Jammer genoeg moeten we vaststellen dat er vanuit het kabinet Tewerkstelling toch weinig of geen initiatieven worden ontwikkeld die deze trend zouden kunnen doen ombuigen. In de beleidsbrief 2002-2003 blijft men zeer vaag over deze problematiek. Als ik het me goed herinner, zijn er in heel de beleidsbrief zeven regeltjes gewijd aan oudere werknemers. Concrete of positieve actieplannen vind ik nergens terug. Het jaarverslag van de Nationale Bank brengt deze negatieve ontwikkeling nog eens opnieuw in de belangstelling.

Die belangstelling is echter hoognodig, zeker als we ook rekening houden met de demografische evolutie in Vlaanderen. We zien dat er in Vlaanderen een vergrijzing aan de gang is. We kunnen slechts de vraag stellen of we het ons nog wel kunnen veroorloven om zoveel oudere werknemers gewoon af te stoten of te laten afstoten. We halen die dus uit het productieproces. Met de huidige de-

Van Goethem

mografische evolutie denk ik dat we ons dat eigenlijk niet kunnen veroorloven.

Mijnheer de minister, mijn vraag is heel kort en bondig. Welke maatregelen wilt u nemen om de tewerkstellingsgraad van oudere werknemers te verhogen ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, de vraagsteller zal het me vergeven dat ik in het kader van een vraag om uitleg geen volledige opsomming geef van alle acties die we doen voor oudere werknemers. Dit zou wellicht van u allen te veel tijd vergen. Laat me dus gewoon toe de grote tendensen aan te geven, zodat we tegemoetkomen aan de bezorgdheid van de vraagsteller. Ik dank meteen ook de vraagsteller dat hij de bezorgdheid van de doelstellingen van het beleid ondersteunt. Hoe hebben we dat dan aangepakt ?

Om te beginnen liepen er in de beginperiode een paar acties geweest die er ons nog eens extra op hebben gewezen dat er inzake federale reglementering een en ander moest worden aangepast om ouderen echt niet te benadelen als ze gaan werken – indien ze dat wensen. Ik heb het dan over de pensioenberekenningsregeling en over berekeningswijzen voor werkloosheidsuitkering.

Al te zeer had het vroegere systeem tot gevolg dat ouderen – als ze eenmaal omwille van een bepaalde leeftijd en een economische omstandigheid buiten de arbeidsmarkt werden geplaatst met een vergoeding – op de lange termijn eigenlijk benadeeld werden door opnieuw te proberen aan werk te raken. Die remmen moesten in het kader van het project actieve welvaartsstaat uiteraard opgelost worden, maar dan wel op het niveau dat daarvoor de bevoegdheid heeft.

Ondertussen zijn we nu beter gewapend om ouderen die opnieuw willen werken, te helpen. Hoe proberen we dat dan te doen ? Ten eerste hebben we vanaf het begin gezegd dat we de startbanen koppelen aan landingsbanen. Startbanen voor jongeren zijn een gelegenheid om landingsbanen voor ouderen te installeren. Wat bedoelen we daar nu mee ?

In onze afspraken met diverse sectoren hebben we budgettair voorzien in het ondersteunen van de mogelijkheid om ouderen jongeren te laten oplei-

den. Ze moeten zelf minder werken. Ze krijgen de tijd om aan begeleiding te doen. Voor die opleidingskosten worden ze door de Vlaamse overheid ondersteund. Dat zijn de zogenaamde peterschapsformules die we daarvoor gebruiken.

Er is een tweede grote lijn van het beleid. In 2002 zijn we namelijk met de VDAB van start gegaan met wat we noemen een proefproject actief 50-plus, gericht op de werkzoekende 50-plussers. Met een specifieke begeleidingsmethodiek, namelijk jobcoaching en jobhunting, worden oudere werkzoekenden begeleid naar de arbeidsmarkt. Het proefproject wordt dit jaar verder uitgebreid zodat we zoveel mogelijk tegemoetkomen aan de specifieke wensen gericht op de leeftijd en de sociaal-economische situatie van deze doelgroep.

Een derde grote lijn in het beleid is het besluit van de Vlaamse regering over evenredige arbeidsdeelname en diversiteit. Dit impliceert dat we met vele ondernemingen, momenteel ongeveer 225, in de diverse actieplannen gericht op een divers personeelsbeleid, de doelgroep van werkzoekende ouderen opnemen en helpen bewaken.

Als acties worden hier bijvoorbeeld methodes afgesproken om ouderen aan te werven door bedrijven te stimuleren om zich bij moeilijke vacatureinvullingen te richten op de doelgroep van de 50-plussers of net iets jongeren. Er zijn ook acties om die mensen extra te helpen binnen het bedrijf. Zo kunnen ze bijvoorbeeld via een computeropleiding een stuk van de evolutie inhalen en terug meedraaien in een moderner arbeidslandschap.

Een vierde trend van het beleid vormt de samenwerking met uitzendkantoren die zich op een correcte maar creatieve wijze, samen met de VDAB, bezighouden met het aanbieden van aangepast werk aan de doelgroep. Er is een grote groep 50-plussers die terug wil werken maar niet meer voltijds. Terwijl er een vraag is naar flexibiliteit in een bedrijf, bestaat er een groep die zelf flexibiliteit vraagt. Het mooiste voorbeeld van een dergelijke werkmethode bestaat in het bedrijf Daikin dat in zijn productie geconfronteerd wordt met piekmomenten. In samenspraak met de werknemersorganisaties van het bedrijf is een concept opgezet waaraan de VDAB, de NV T-groep en een privé-terimbureau meewerken en dat ervoor zorgt dat er een pool van 40-plussers aanwezig is om die piekmomenten op te vullen. De 50-plussers zijn hierover het gelukkigst, wat hun behoefte wordt ingevuld. Het is wellicht dé methode voor 50-plussers, die vaak reeds 30 jaar of meer gewerkt hebben, en blij zijn dat ze opnieuw op hun maat kunnen wer-

Landuyt

ken, weer in het circuit van sociale contacten gera- ken en hun inkomen zien uitbreiden.

Er is in dit bedrijf een piek gedurende een paar maanden. De sociale partners waken erover dat het geen invulling is van duurzaam werk. Het is werk op maat van het bedrijf en op maat van de doelgroep. Het is zelfs de bedoeling om die groep uit te breiden tot 150 of meer. Nu heeft men een hechte groep van ongeveer 50 mensen. Het systeem betekent ook een ontlasting van de werknemers van het bedrijf zelf omdat ze makkelijker hun verlof kunnen opnemen.

We doen iets gelijkaardigs in Bellewaerde. Ook hier hebben we samen met uitzendkantoren een systeem opgezet waar we kort werk kunnen bieden aan mensen die naar dit soort werk vragen. Men kan hier geen algemene reglementering voor opmaken maar de overheid kan wel stimuleren dat men binnen de regels creatief omgaat met de arbeidstijd.

Het voordeel van de samenwerking met de VDAB is dat deze dienst grote groepen van 50-plussers heel gericht kan aanschrijven. Deze formule kan zeker in andere sectoren nagevolgd worden. Het is goed dat dit door de interne vertegenwoordigers van de werknemers goed wordt opgevolgd om te vermijden dat er te eenzijdig wordt ingegaan op een bepaalde doelstelling van het bedrijf die storend zou kunnen zijn.

Dit mag niet tot de afbouw van duurzame werkgelegenheid leiden. Dit zou voor mij onaanvaardbaar zijn. Bij het Oostendse bedrijf Daikin is dit alleszins niet het geval.

In de beleidsnota en in de beleidsbrief staan op zich weinig zinnen. Daarbuiten hebben we wel al veel daden gesteld.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ondanks de getroffen maatregelen gaat de uitstoot van oudere werknemers helaas gewoon door. We moeten zelfs vaststellen dat het tempo van die uitstoot is gestegen.

Ik vrees dan ook dat u nieuwe initiatieven zult moeten nemen om tegen deze uitstoot in te gaan. Ik denk hierbij aan het subsidiëren van positieve

actieplannen om ouderen weer aan het werk te zetten.

Minister Renaat Landuyt : De overheid kan niet tegen de economische logica ingaan. De overheid kan enkel de randvoorwaarden bepalen. Het decreet op de evenredige participatie is bedoeld om een van die randvoorwaarden te regelen. Door middel van dit decreet hebben we alle bemiddelaars en opleiders een streven naar evenredigheid opgelegd. We vinden dit een noodzakelijke doelstelling voor alle betrokken organisaties.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, geldt dit ook voor de oudere werknemers ?

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Van Goethem, dit geldt ook voor de oudere werknemers. De overheid probeert te reageren op de uitstoot van oudere werknemers. Een van de middelen die we hiervoor trachten aan te wenden, is een decreet dat uw partij niet heeft goedgekeurd.

De heer Roland Van Goethem : Dat mijn partij dat decreet niet heeft goedgekeurd, heeft hier eigenlijk bitter weinig mee te maken.

Minister Renaat Landuyt : U stelt vast dat er een uitstoot van oudere werknemers aan de gang is. Dat klopt. De vraag is wat de Vlaamse overheid hieraan kan doen. Zelfs in internationaal verband is het decreet op de evenredige participatie een van de modernste middelen om die uitstoot aan te pakken. Dit decreet bepaalt immers dat alle begeleidingsinstanties zich op diversiteit moeten richten en een evenwicht moeten nastreven tussen de verschillende groepen die op de arbeidsmarkt aanwezig moeten blijven. Het decreet op de evenredige participatie biedt ons de kans om die vraag te beantwoorden. Uw partij heeft dit decreet evenwel niet goedgekeurd.

De voorzitter : Uiteindelijk gaat het hier om de totaliteit. (*Opmerkingen van de heren André Denys en Mathieu Boutsen*)

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Van Goethem, ik zou hier toch nog even op willen ingaan. Omwille van uw houding ten aanzien van allochtonen berokkent u de oudere werknemers in Vlaanderen veel schade. Dat is de kern van deze discussie. (*Ru-moer*)

De voorzitter : Hoewel het hier een fundamentele discussie betreft, mogen we de discussie niet tot het stemgedrag van een bepaalde fractie verengen

Minister Renaat Landuyt : Ik wil hier een ernstige discussie voeren. De Vlaamse regering krijgt het verwijt dat ze bepaalde problemen niet aanpakt. Zodra de Vlaamse regering een wettelijk kader wil creëren om een probleem aan te pakken, haakt een welbepaalde politieke partij af. Ik vind dat dit hier wel eens mag worden gezegd. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik ben het niet helemaal eens met de minister. De heer Van Goethem heeft daarvoor positieve maatregelen gepleit. Positieve maatregelen vormen evenwel een afwijking op de bepalingen van het decreet op de evenredige participatie. (*Rumoer*)

Het decreet op de evenredige participatie staat dergelijke afwijkingen toe. De heer Van Goethem wil dat de Vlaamse regering bijkomende inspanningen levert voor een doelgroep die op de arbeidsmarkt wordt benadeeld. Ik ben eigenlijk blij dat hij die vraag heeft gesteld. Er zijn namelijk nog een aantal andere doelgroepen op de arbeidsmarkt die ernstig worden benadeeld. (*Opmerkingen van de heer Chokri Mahassine*)

De partij van de heer Van Goethem staat echter steeds klaar om positieve maatregelen voor die doelgroepen af te wijzen. Ik ben het niet eens met de heer Van Goethem. Ik ben het echter ook niet eens met de minister, want het decreet op de evenredige participatie gaat rechtstreeks tegen dergelijke positieve maatregelen in. (*Opmerkingen*)

Minister Renaat Landuyt : De heer Laurys heeft een perfecte conclusie getrokken. Zijn motivering blijft echter steken op het niveau van zijn partijvoorzitter.

De heer Roland Van Goethem : We moeten eerlijk blijven. Van de migranten is een grote groep werkloos. De minister probeert die aan het werk te krijgen. Hij verwijt me dat ik dat niet wil, maar dat klopt niet. Ik heb liever dat ze werken, dan dat ik moet betalen voor hun werkloosheidsuitkering. Ik wil wel een stok achter de deur, ingeval ze niet meewerken. Bij de oudere werknemers hoor ik de omgekeerde klacht. Die zouden liever werken en zich nuttig maken. Een van de grote problemen is echter de loonkost. Die ligt voor een oudere veel hoger dan voor een beginnende. Daar kan een mouw aan worden gepast.

De voorzitter : De vraag was wat de regering doet om ouderen aan het werk te houden. We zitten nu in een discussie die dat overstijgt. We komen uit

een periode waarin de bomen tot in de hemel groeiden. Nu stijgt de werkloosheid en wordt de druk groter. De problematiek is dus veranderd. De minister kan mondeling niet alle concrete maatregelen geven, maar schetst het algemeen beleid. De heer Mahassine merkt op dat de werkgelegenheid een doorsnede moet zijn van de maatschappij. Oudere werknemers maken daar deel van uit. We kunnen hierover nog een uur een boom opzetten, maar het is moeilijk om in de huidige situatie iedereen te bevredigen. Wie aan de macht is, heeft het moeilijk en er moeten keuzes worden gemaakt.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Dit is een boeiend debat. Ik probeer met alle collega's intellectueel te discussiëren, ook met het Vlaams Blok. Mijnheer Van Goethem, vindt u dat doelgroepen die op de arbeidsmarkt achterop geraken, positief mogen worden gediscrimineerd ?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Het is een verkeerd uitgangspunt om te stellen dat alle jongeren niet willen werken en dat ze gedwongen moeten worden, en dat ouderen willen werken, maar geen werk vinden. Alsof elke jongere werkonwillig is en elke oudere wil werken. De vakbonden vechten met man en macht voor het behoud van brugpensioen. Er zijn veel mensen op uit om vanaf 50 jaar thuis te blijven. In beide doelgroepen zijn er mensen die werk willen en er geen vinden, en andersom.

De voorzitter : De vraag van de heer Denys is fundamenteel. Vindt het Vlaams Blok dat een groep die achterop geraakt, positief mag worden gediscrimineerd ?

De heer André Denys : Ik heb daar binnen de VLD een discussie over gehad met senator De Grauwe. Hij vindt dat met positieve discriminatie altijd een ander wordt benadeeld. Mijn vraag is wat het Vlaams Blok daarvan vindt.

De heer Roland Van Goethem : De facto ben ik het eens met wat senator De Grauwe zegt. Wie intellectueel eerlijk is, moet toegeven dat het positief discrimineren van een groep, ongeacht dewelke, tot een situatie leidt waarbij een andere groep negatief wordt gediscrimineerd.

De heer André Denys : Ik ben voorstander van positief discriminerende maatregelen – niet van quota's – omdat bepaalde doelgroepen door allerlei

Denys

omstandigheden achterstand oplopen. In dat geval moet de overheid een duwtje in de rug geven.

De heer Roland Van Goethem : Met positieve discriminerende maatregelen verwijst u naar wat de minister net gezegd heeft, bijvoorbeeld de acties om oudere werknemers met de computer te leren werken. Dat noem ik geen positieve discriminatie. Ik noem dat kansen creëren.

De heer André Denys : Dat is juist.

De heer Roland Van Goethem : Ik juich dat toe. Het maakt daarbij niets uit of het al dan niet om allochtonen gaat. That's not the point.

De heer Jan Laurys : De heer Van Goethem heeft in zijn voorbeelden verwezen naar loonsubsidies, of naar positieve acties met een loontegemoetkoming voor de 50-plussers. Eigenlijk is dat iets wat senator De Grauwe niet wil.

De heer André Denys : Ik verwijs in dit verband naar het federale fiscale instrumentarium ten gunste van de bruggepensioneerden. Ook dat is een positieve discriminatie.

De heer Roland Van Goethem : Daar hebt u eigenlijk wel gelijk in. Ik geef de tegenspraak toe.

De voorzitter : De heer Boutsen heeft het woord.

De heer Mathieu Boutsen : Ik stel vast dat hier een debat is ontstaan over discriminatie. Ik wou even een heel concreet en vrij persoonlijk feit aanhalen. Het is namelijk zo dat, als men werkt voor een betere werkgever, die werkgever op zeker ogenblik de mogelijkheid heeft om uitstapregelingen voor te stellen. Ik heb terzake zelf kunnen vaststellen dat het daarbij vaak om riante en overvloedige uitstapregelingen gaat, die echter een feitelijk verbod inhouden om nog iets te verrichten. Ook dat mag wel eens worden aangekaart

De voorzitter : Daar komen ook wel gemeenschapsmiddelen bij kijken.

De heer Mathieu Boutsen : Neen, tenzij u zegt dat die uitkeringen, die die werkgever uitbetaalt, van zijn inkomen afgetrokken worden. Dat is echter niet de bedoeling van de zaak.

Ik wil hier de gelegenheid te baat nemen om aan te kaarten – en dit is geen verwijt aan deze minister,

vermits het eigenlijk een fiscale materie betreft – dat dit mensen van het werk houdt.

De voorzitter : Mijnheer Boutsen, het betreft wel een federale wetgeving. Bovendien is die wetgeving heel duidelijk. Immers, indien men in een uitstapregeling treedt – om het even dewelke – waardoor een werknemer vroegtijdig met voordelen mag uitstappen, geldt een absoluut verbod om ooit nog in bijberoep voor diezelfde werkgever te werken. Wel heeft men het recht om nog tot een bepaald plafond een bijverdienste uit te oefenen. Tamelijk veel statuten laten dat toe. Het is wel juist dat dit bij de meest riante uitstapregelingen verboden is.

De heer Mathieu Boutsen : Nochtans kunnen mensen die op het toppunt van hun carrière uit het arbeidscircuit genomen worden, heel wat toegevoegde waarde leveren aan bepaalde sectoren. Dat wordt hen echter verboden.

De heer André Denys : Eigenlijk is de opmerking van de heer Boutsen voor een deel terecht. Ik besef dat het om een federale materie gaat, maar als men dit koppelt aan wat de minister gezegd heeft over Daikin dat in piekperiodes 50-plussers inschakelt, dan stel ik me de vraag of men niet tot een systeem zou kunnen komen waardoor mensen tijdelijk uit het brugpensioensysteem kunnen stappen.

De heer Mathieu Boutsen : Met een fiscale boete.

De heer André Denys : Tijdelijk bedoel ik.

De heer Jan Laurys : Dat is geen enkel probleem voor de bruggepensioneerden. Het probleem is dat men hier alle systemen van vervroegde uitstap op één hoop gooit. Brugpensioen is eigenlijk een tewerkstellingsmaatregel. Men heeft de mogelijkheid gecreëerd voor bedrijven om oudere werknemers te laten afvloeien en om jongere werknemers de kans te geven erin te stappen. Het zou dan ook compleet onlogisch zijn om tegen die ouderen te zeggen : 'U stapt er wel uit, maar u mag eigenlijk ook nog werken.' Dat gaat dus niet. Het is een tewerkstellingsmaatregel om jongeren aan bod te kunnen laten komen. Dat is de zowat de filosofie waarin men zich vastrijdt. We kunnen ze moeilijk toelaten om opnieuw te gaan werken. Een bruggepensioneerde mag echter perfect zeggen : 'Ik stop nu, ik ga een tijd werken, en ik kom terug naar het systeem van brugpensioen.'

De heer André Denys : Dat kan.

De heer Jan Laurys : Dat is geen enkel probleem. Ik weet niet precies hoe het zit met het probleem waarover de heer Boutsen spreekt. Ik vermoed dat dit een systeem uit de banksector is. Dat zijn individuele afspraken die men daar maakt. Eigenlijk heeft dat niets te maken met sociale zekerheid en met werkgelegenheid. Iemand die uitstapt in een bedrijf en een opzegvergoeding van 20 maanden krijgt en nog een soort schadevergoeding : indien er niet iets specifiek gestipuleerd wordt in de overeenkomst, is het geen enkel probleem dat die de volgende dag ergens anders aan de slag gaat.

De heer Mathieu Boutsen : Mijnheer Laurys, ik heb het nu inderdaad over het plan-Claeys. Daar is er een uitkering, dus een opzegvergoeding. Daarna krijgt men nog een bijkomende vergoeding. Vanaf het moment dat men gaat werken, wordt die bijkomende vergoeding in één keer belast. Dat is dus een penaliserende omdat men wil gaan werken. Men wordt beboet omdat men wil gaan werken.

De heer Jan Laurys : Als we morgen allemaal dubbel verdienen, geven we nog de helft af aan de belastingen. Dat is nu eenmaal het systeem.

De heer Mathieu Boutsen : Dankzij mijn inzet tijdens mijn werk zegt de bank : 'We zullen u een regeling voorstellen.' Nu wil men er toch nog iets bij doen. Dan zegt de fiscus : 'Wat u verdiend hebt, is voor mij.'

De voorzitter : Bij specifieke contracten in de banksector zal dat misschien zo zijn.

De heer Roland Van Goethem : Er is hier blijkbaar een beetje verwarring ontstaan.

De voorzitter : Het ging over oudere werknemers.

De heer André Denys : Die verwarring werd veroorzaakt omdat ik u hoorde pleiten voor die subsidies. Ik dacht namelijk terug aan iets dat ik had gelezen in het blaadje van het Vlaams Blok. Positieve maatregelen voor de allochtonen hebben jullie afgeschilderd als zijnde echt discrimineren.

De heer Roland Van Goethem : Wij beschouwen dat als het discrimineren van de autochtone bevolking.

De heer André Denys : Dat stoorde mij.

De heer Roland Van Goethem : Tot dat punt wilde ik komen. De heer Laurys heeft een opmerking gemaakt die zeer terecht was. Uw vraag heb ik geïnterpreteerd als een zuiver intellectuele denkoefening.

U hebt mij gevraagd : 'Wat denkt u ervan ?' Ik heb u mijn antwoord gegeven.

Bij mijn vraag om uitleg hier ben ik echter eenvoudigweg gevolgd in de logica die het ministerie van Tewerkstelling toepast. In die logica ben ik gewoon voortgestapt. Dat is een heel verschil.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Er wordt hier gesproken over vragen, antwoorden en goede denkoefeningen. In dat verband wil ik een korte filosofische beschouwing houden. In dit democratisch parlementaire huis vind ik dat dit moeten kunnen.

De voorzitter : Dat gebeurt eigenlijk te weinig.

De heer André Moreau : Dat klopt inderdaad. Mijnheer Boutsen, ik wil u toch geruststellen. Uw zeer concrete voorbeeld bewijst dat de mensen in hun werk en in de systemen die ze ontwikkelen, nooit voor 100 procent de perfectie kunnen bereiken. Dat moeten we aanvaarden. Wat de mens ook doet, altijd zal hij een beetje ontevreden zijn. Dat is gewoon zo.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Guy Sols tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invoering van dienstencheques

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Sols tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de invoering van dienstencheques.

De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de bespreking van de beleidsbrief over werkgelegenheid zit u ongetwijfeld nog vers in het geheugen. Ik heb het toen onder meer gehad over de dienstencheques. Als inleiding heb ik toen gezegd dat de invoering van de federale wet vertraging heeft opgelopen en dat we in Vlaanderen gelukkig mochten zijn dat Wallonië het niet bij het rechte eind had door te stellen dat het systeem van contracten voor onbepaalde duur verplicht moest worden ingeschakeld. Dat dit niet is doorgevoerd was om verschillende redenen

Sols

goed, namelijk omdat het systeem flexibiliteit vereist, de uitzendsector onrecht zou zijn aangedaan en het niet verantwoord zou zijn omdat we werken met een systeem met een beperkte enveloppe.

De federale wet werd al in het voorjaar van 2001 goedgekeurd, maar opnieuw stel ik een vertraging vast. We zijn bijna 2 jaar later en de uitvoering laat nog steeds op zich wachten. Dit is uw verantwoordelijkheid. Dankzij het systeem van de dienstencheques kunnen we laaggeschoolden aan het werk helpen, wat we zeker in deze tijd goed kunnen gebruiken. Het systeem verdient aandacht. Het is een arbeidsintensief gegeven want het gaat onder meer om thuishulp van huishoudelijke aard, poetshulp, kinderopvang en hulp aan huis voor bejaarden, zieken en personen met handicap. De toepassingsmogelijkheden zijn talrijk. Het circuit van het zwartwerk, dat in Vlaanderen welig tiert, zou in het officiële circuit kunnen worden gebracht door deze betaalbaar te maken. Daarom wil ik aandringen op het spoedig invoeren van de dienstencheques. Bovendien heb ik gehoord dat ook projecten in verband met toerisme in aanmerking zouden kunnen komen. Het is echter de vraag of dienstencheques het aangewezen instrument zijn om het toerisme te stimuleren. Bovendien staat een groot aantal buurtdiensten te trappelen voor een erkenning en ook de uitzendsector zou graag uitsluitel krijgen.

Mijnheer de minister, volgens welke concrete timing bent u van plan om de dienstencheques in te voeren? Welke hinderpalen zijn er? Welke knelpunten moeten worden weggewerkt vooraleer de dienstencheques kunnen worden ingevoerd?

Voor welke precieze diensten zullen de dienstencheques kunnen worden gebruikt? Bent u van plan om de dienstencheques ook te laten gebruiken in het kader van projecten die verband houden met toerisme? Zo ja, hoe rijmt u dit met het oorspronkelijk opzet van de wetgeving inzake de dienstencheques?

Zal de uitzendsector, conform de geest van de in het Vlaams Parlement goedgekeurde resolutie inzake de dienstencheques, die stelt dat er een maximale benutting moet zijn van de dienstencheques door de privé-sector en specifiek voor de uitzendarbeid, volwaardig kunnen participeren in het systeem van dienstencheques?

Zult u voorzien in de mogelijkheid om de enveloppe voor de dienstencheques op te waarden in-

dien zou blijken dat de vraag groter is dan verwacht?

Hoeveel en welke buurtdiensten vroegen al een erkenning aan als invoegbedrijf of invoegafdeling in het kader van de pilootprojecten van de sociale economie? Hoeveel subsidies ontvangen deze buurtdiensten? Hoeveel mensen stellen ze te werk?

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Sols. Ik was de materie wat uit het oog verloren. We hebben onlangs in de plenaire zitting een samenwerkingsakkoord goedgekeurd, dat al dateert van december 2001 en ergens is blijven haperen. Er is een uitvoeringsbesluit, ik heb het gelezen, maar het moet nog afgestemd worden op de andere gewesten. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Neen, het is geen geheim. Het volstaat om daarover de site van de overheid te consulteren.

Ik weet dat er uitvoeringsbesluiten zijn, maar waar blijft de uitvoering? Er is altijd gezegd dat men begin 2003 zou kunnen starten met het uitdelen van de dienstencheques.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Sols voor zijn bezorgdheid en zijn vraag. Alleen is het jammer dat de heer Laurys, naar eigen zeggen, de zaak uit het oog verloren was. Het ontwerp van besluit is momenteel in behandeling bij de Vlaamse regering, en staat op de agenda van vrijdag 14 maart 2003.

Het systeem van de dienstencheques is per definitie eenvoudig, al komt het dan van minister Onkelinx. Wij zijn pas later op het idee gekomen van de opleidingscheques, maar we hebben het eerder uitgevoerd. Het heeft met de dienstencheques zo lang geduurd door de manier van werken. We mogen blij zijn dat de federale overheid er een budget voor heeft vrijgemaakt, maar in ons federaal land wil men dat dan doen in goede samenwerking met de gewesten en de gemeenschappen, ook uit respect voor de respectieve bevoegdheden.

Het is die discussie met de gewesten die ertoe heeft geleid dat er bijvoorbeeld over de aard van de arbeidsovereenkomst een robbertje is gevochten. Er moest ook een akkoord zijn over de taken die met dienstencheques kunnen worden gefinancierd. De

Landuyt

erkenning van instellingen die met dienstencheques kunnen werken, was een gevoelig aspect van concurrentie tussen de gewesten.

Op vraag van het Vlaams Parlement heb ik sterk aangedrongen op soepelheid, zodat het niet alleen kan voor arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur. Ook dan is er trouwens een opzeg van slechts 2 weken, zodat het eigenlijk een stupide discussie is. Ik heb er dus op aangedrongen dat ook overeenkomsten van bepaalde duur in aanmerking zouden komen. Er is ook veel gediscussieerd over het feit dat we ook de privé-sector aan bod wilden laten komen. Dat heeft maanden aangesleept. Ik vraag dan ook uw begrip voor het feit dat het lang heeft geduurd.

Bij het opstellen van het ontwerp van besluit, dat we zelf moesten maken, heb ik erover gewaakt dat het eenvoudig was, en dat de regeling niet uit bezorgdheid door de administratie aan tal van voorwaarden werd onderworpen en met extra controles werd bewaakt. Het moet voor een stuk ook op vertrouwen berusten, anders kan het systeem niet soepel zijn.

Als dit morgen wordt goedgekeurd, en gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad, met de documenten voor de erkenning, dan kan het nog voor het zomerreces in werking treden.

U vroeg welke knelpunten moeten worden weggevoerd. Het laatste knelpunt was de optie van de Vlaamse regering om aan administratieve vereenvoudiging te doen. Daarom heb ik extra over het ontwerp van besluit gewaakt.

Voor welke diensten de dienstencheques gebruikt kunnen worden, is al bepaald. Het gaat om huishoudelijke hulp, en meer bepaald voor het schoonmaken van de woning, het wassen en strijken, het kleine naaiwerk, het doen van boodschappen, en het bereiden van maaltijden.

U vroeg of ik van plan ben de dienstencheques te laten gebruiken voor projecten die verband houden met toerisme, en zo ja, hoe dat rijmt met het oorspronkelijk opzet van de wetgeving op de dienstencheques. Deze vraag vereist enige psychologische duiding. Er wordt van uitgegaan dat ons streven naar een uitbouw van de toeristische sector tot een groeiende industrie, dat ook in het regeerakkoord staat, zo ver gaat dat we daarvoor ook tegen onze eigen reglementen in de dienstencheques zouden gebruiken. Uit de opsomming van de taken

blijkt al dat dat niet waar is. Ik verklaar deze vraag door het feit dat mijn gedrevenheid voor toerisme wordt erkend.

Vervolgens vroeg u of de uitzendsector, conform de geest van de in het Vlaams Parlement goedgekeurde resolutie over de dienstencheques, volwaardig kan participeren aan het systeem. We moeten elkaar goed begrijpen. De uitzendsector is geen werkgever of een firma die werken uitvoert voor bijvoorbeeld een privé-persoon die huishoudelijke hulp wil. Daar mag geen misverstand over bestaan. De uitzendsector kan volgens de federale wet, eenmaal erkend via de regionale reglementering, alleen bemiddelen voor de taken waarvoor dat wettelijk is toegestaan, dus voor de arbeidscontracten waarvoor zij in aanmerking komen.

Deze regeling sluit niet uit dat het normale werk van de uitzendsector kan gebeuren. Het is echter een misverstand dat de uitzendsector zich nu plots zou specialiseren in huishoudelijke hulp. Zoals in alle situaties kan de sector bemiddelende opdrachten uitvoeren, maar hij is geen werkgever. Er kan echter wel worden gepleit voor een vorm van detachering van uitzendkantoren die zich organiseren als werknemerspools. Ik ben daar niet tegen, maar zoiets vergt een federale regeling. Er staat zeker geen rem op de normale werking, integendeel, het gaat immers niet over contracten van onbepaalde duur. Van zodra die voorwaarde wordt geschrapt, is het perfect mogelijk dat de uitzendsector binnen de wettelijke mogelijkheden de bemiddelende taken voortzet, ook voor tewerkstelling die wordt gecreëerd door het aanzwengelen van de dienstencheques.

U vroeg of ik in de mogelijkheid zal voorzien om de enveloppe voor de dienstencheques op te waarderen indien blijkt dat de vraag groter is dan verwacht. Ik geloof natuurlijk in mijn eigen beleid en als de vraag groter is, zal ik bij de coalitiepartners pleiten voor een verhoging van het budget. De zaak ligt niet volledig in mijn handen, maar past in de begrotingsbespreking van de regering die op alle terreinen prioriteiten moet kunnen vastleggen. Deze zaak vormt geen prioriteit in het fiscaal tewerkstellingsakkoord van de sociale partners. Laten we de evolutie afwachten en indien nodig zal ik tijdig de steun van mijn coalitiepartners vragen voor een budgetverhoging.

Ik begrijp uw vraag over het aantal en de namen van buurtdiensten die reeds een erkenning aanvragen als invoegbedrijf of -afdeling in het licht van de proefprojecten van de sociale economie,

Landuyt

niet goed in verband met de vraag over de dienstencheques.

De voorzitter : Mijnheer de minister, u bedoelt dus dat de laatste vraag over een ander onderwerp gaat dan de hoofdvraag.

Mijnheer Sols, is er volgens u een verband tussen de dienstencheques en de invoegbedrijven ?

De heer Guy Sols : Ik dacht van wel.

Minister Renaat Landuyt : Dat is een misverstand.

De voorzitter : Mijnheer Sols, u dacht dus dat dienstencheques ook kunnen worden gebruikt in de invoegbedrijven ?

De heer Guy Sols : Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter : Is dat dan niet zo, mijnheer de minister ?

Minister Renaat Landuyt : Neen, burgers kunnen de cheques gebruiken om diensten te betalen aan erkende bedrijven. Een erkend bedrijf kan een invoegbedrijf zijn, maar is dat niet noodzakelijk. De werking moet nog beginnen en de erkenningen moeten nog worden afgeleverd. Er zijn bijgevolg nog geen invoegbedrijven erkend om met dienstencheques te werken. Uw vraag kan beter in de toekomst worden gesteld.

De heer Guy Sols : Mijnheer de minister, u erkent dus de correlatie, maar antwoordt me dat ik mijn vraag te vroeg heb gesteld ?

Minister Renaat Landuyt : Er is geen specifiek verband tussen beide. We hebben ervoor geopteerd om alle bedrijven te laten meespelen. De dienstencheques automatisch in verband brengen met de invoegbedrijven, gaat tegen de logica van de dienstencheques in, want ze zijn bedoeld om in de reguliere economie te worden gehanteerd. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

De voorwaarden leggen op dat de organisatie, privé of publiek, die extra personeel aanwerft om zich in te zetten voor huishoudelijk werk, voor erkenning in aanmerking komt. Het kan over invoegbedrijven gaan, maar dat hoeft niet. Het is een beetje tegen de logica in van de pleitbezorgers om vooral privé-bedrijven te laten meedoen, om de

specifieke link te leggen met invoegbedrijven of met de sociale economie.

De heer Guy Sols : Ik haal geen automatisch verband aan, maar blijkbaar bestaat er wel een mogelijk verband. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Minister Renaat Landuyt : Het is geen voorwaarde, noch een criterium van belang. Een invoegbedrijf kan een aanvraag tot erkenning indienen, maar niet alleen invoegbedrijven kunnen dat doen.

De heer André Denys : Kan een invoegbedrijf wel worden erkend ?

Minister Renaat Landuyt : Ja dat kan, mits het invoegbedrijf voldoet aan de voorwaarden voor erkenning.

De heer André Denys : De niet-reguliere sector kan dus ook gebruikmaken van de dienstencheques ?

Minister Renaat Landuyt : Ja, dat werd ingeschreven op vraag van het Vlaams Parlement. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

De voorzitter : Mijnheer Denys, het klopt dat dit een vraag was van het parlement.

De heer Sols heeft het woord voor een repliek.

De heer Guy Sols : Ik bedank de minister voor zijn uitvoerig antwoord.

Mijnheer de minister, uit uw antwoord leid ik af dat de kwestie dankzij mijn vraag in een stroomversnelling is terechtgekomen. U was de zaak mischien een beetje uit het oog verloren, net zoals de heer Laurys.

Ik dank u voor de inspanningen die u doet om overeenkomsten van bepaalde duur in de privé-sector niet uit het oog te verliezen bij deze uitvoering. Ik onthou ook het takenpakket dat in de context van de dienstencheques kan worden geoptimaliseerd.

Uit uw gedrevenheid meen ik tevens te kunnen afleiden dat het antwoord in verband met de toeristische sector negatief is. Heb ik u verkeerd begrepen als ik zeg dat voor de uitzendsector nog steeds de mogelijkheid bestaat om een filiaal op te richten om als werkgever de markt op te kunnen of is het zo dat de federale regels nog moeten worden geoptimaliseerd om dat mogelijk te maken ?

Minister Renaat Landuyt : De uitzendsector bestaat uit bemiddelaars. Elke firma die wordt opgericht om die rol te vervullen, kan worden erkend mits er aan de voorwaarden is voldaan.

Van het systeem van de dienstencheques kan geen gebruik worden gemaakt om de detachering te realiseren die nu niet geregeld is. Om dit te doen, moet de federale wetgeving worden aangepast.

Voor de invoeginterims bestaat er een wettelijke regeling. In die specifieke situatie is detachering dus wel mogelijk, net als tewerkstelling door het uitzendbureau. Hier gaat het echter om iets dat niet in de federale wetgeving is opgenomen.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, u zegt steeds dat interimbureaus geen werkgevers zijn, maar in een normale logica zijn de interimkantoren altijd werkgever. Anders hebben we te maken met detachering. Daarom werd vroeger in de wetgeving bepaald dat het interimbureau de werkgever is. Het interimbureau betaalt de sociale zekerheid en stelt de contracten op.

Indien het interimbureau niet als werkgever functioneert, is de gebruiker de werkgever. Dat zou dan neerkomen op tewerkstelling tegen betaling en dat is verboden door de Europese regelgeving.

Kan een interimbureau een erkenning krijgen als werkgever om tegen betaling in de vorm van dienstencheques mensen bij gebruikers tewerk te stellen ?

De voorzitter : Is dat een specifieke vraag van de sector ?

Minister Renaat Landuyt : Een interimbureau levert tijdelijke krachten voor een werkgever die met personeel werkt. Een gezin dat een beroep wil doen op een werkkraacht voor het verrichten van huishoudelijke taken, doet dat niet.

De heer André Denys : Ik ben het niet eens met die uitleg.

Minister Renaat Landuyt : De heer Laurys ontgoochelt me op technisch vlak. Het gaat echt niet om dezelfde situatie. Een interimbureau kan alleen maar tijdelijke werkkrachten leveren voor werkgevers. Een interimbureau mag geen onderaannemer zijn die een taak voor een bedrijf uitvoert.

Een interimbureau neemt alle lasten van het tijdelijk werk op zich, stuurt het personeelslid en verzorgt alle administratie in verband met dat personeelslid.

De voorzitter : Een interimbureau is toch ook een bedrijf en dus ook werkgever.

De heer Jan Laurys : Interimbureaus blijven werkgevers, want anders komen ze in conflict met de Europese wetgeving. Kan een interimbureau als bedrijf een aanvraag indienen om via dienstencheques mensen ter beschikking te stellen van anderen ? Ik meen dat u beweert dat dat niet gaat, maar dan is er een groot misverstand ontstaan. De sector lijkt immers te denken dat het wel kan.

Minister Renaat Landuyt : We leggen al jaren aan de sector uit dat er inderdaad een misverstand is ontstaan. We kunnen interimbureaus de mogelijkheid niet geven om huishoudelijke taken uit te voeren bij gezinnen.

De heer Jan Laurys : Er is een hele discussie over tijdelijke contracten aan de gang.

De voorzitter : De vraag is of men kan terugvallen op bestaande wetgeving.

Minister Renaat Landuyt : Het bedrijf dat in het handelsregister als interimbureau is ingeschreven, krijgt die erkenning ook. Dat is wat anders dan het uitvoeren van huishoudelijke taken. Als Adecco beslist om huishoudelijke taken aan te nemen, dan kan dat niet in de hoedanigheid van interimbureau. De grote spelers op de markt zullen zich zeker niet omvormen tot onderaannemers van huishoudelijke taken. Als de firma aan de voorwaarden voldoet, kan zij dat werk doen. Dat heeft niets met de uitzendsector te maken.

De heer André Denys : Dat is toch niet logisch. Het was toch de bedoeling om sommige zaken te ondersteunen en vooral te regulariseren. Ik stel vast dat men dat niet doet voor de reguliere sector. Invoegbedrijven zijn daar een voorbeeld van.

Minister Renaat Landuyt : Er is duidelijk een misverstand. Ik heb er altijd voor gepleit dat men dat systeem niet alleen op de sociale economie zou toepassen, maar ook voor reguliere bedrijven die op de noden van de tewerkstelling inspelen. De erkenningsvoorwaarden bestaan erin dat men personeel aanwerft om die taken te vervullen.

De uitzendsector vergist zich. Dat behoort niet tot zijn normale taak. De uitzendsector moet tijdelijk

Landuyt

werk administratief organiseren. Huishoudelijk werk bij gezinnen aannemen is een ander paar mouwen. Daarvoor zou men een speciale firma moeten oprichten.

De voorzitter : Men zou misschien legistiek advies kunnen aanvragen, want er is een andere interpretatie mogelijk.

Minister Renaat Landuyt : Het misverstand leeft vooral bij niet-juristen.

De voorzitter : Daar ben ik niet van overtuigd.

De heer Jan Laurys : Ik ben zelf ook ooit jurist geweest. Het klopt niet helemaal. Ik wens klaarheid. Oorspronkelijk was de social-profitsector vragende partij om laaggeschoolden in het circuit te krijgen. Daarover is toen in het Vlaams parlement een resolutie goedgekeurd. Nu zegt men dat de uitzendsector niet in aanmerking komt om via dienstencheques mensen ter beschikking te stellen. Ik herinner mij de discussie over de contracten van bepaalde duur. Ik concludeer dus dat men zich vergist.

U zegt nu dat bijvoorbeeld Adecco een filiaal kan oprichten. Het gaat toch om het maatschappelijk doel van de onderneming. Als dat doel interimarbeid is, kan men morgen geen huishoudelijk werk doen. Men zou dan een afdeling moeten oprichten die mensen in dienst neemt. Waartoe dienen dan de contracten van bepaalde duur ?

Minister Renaat Landuyt : Het gaat weer om dat misverstand. De uitzendbureaus vullen een tijdelijke nood bij een werkgever in. Dat is niet het geval bij huishoudelijke taken. Daar gaat het niet om een tijdelijke nood.

De heer Jan Laurys : Dan is hier toch wat men noemt een wederzijds huwelijksbedrog gepleegd. Enerzijds worden contracten van bepaalde duur ter beschikking gesteld, anderzijds zegt u nu dat het niet kan.

Minister Renaat Landuyt : Dat zijn politieke uitspraken, en dat ontgoocht mij. Huwelijksbedrog ligt beter bij de oppositiepartijen dan bij de coalitiepartners. Dat punt is al dikwijls bediscussieerd en telkens stuit ik op datzelfde misverstand.

De heer Jan Laurys : Ik trek mijn woorden over huwelijksbedrog terug. Er is een andere interpreta-

tie aan de gang. De dienstencheques zijn blijkbaar nog niet voor morgen.

De heer Guy Sols : Als een uitzendbureau zich zou specialiseren in uitzendarbeid voor poetshulp, kan dat bureau zijn erkenning dan kwijtspelen ?

Minister Renaat Landuyt : Nee, u bent helemaal in de war. De beste oplossing is nagaan welke instellingen een erkenning kunnen krijgen. De organisaties die aan de voorwaarden voldoen, spelen mee.

De heer Guy Sols : Geldt dat ook voor activiteiten die niet ressorteren onder die erkenning ?

Minister Renaat Landuyt : Uitzendkantoren zijn geen aannemers van huishoudelijk werk.

De voorzitter : Mijnheer de minister, bedoelt u dat de uitzendkantoren niet vallen onder de voorwaarden zoals gesteld ?

Minister Renaat Landuyt : Wettelijk kunnen ze dat niet zomaar doen.

De heer Guy Sols : Dus zegt u neen.

Minister Renaat Landuyt : Ik zeg niet neen. Als zich iets anders voordoet, dan zeg ik ja. Met de dienstencheques zullen we de wet op de uitzendarbeid niet wijzigen. Dat is een federale wet.

De heer Guy Sols : Een langdurig werkloze wordt bijvoorbeeld aangenomen. Is het voor de invoeginterim een probleem om zich in te voegen in het systeem van de dienstencheques ?

Minister Renaat Landuyt : Dat weet ik niet. Ik zeg alleen dat voor de invoeginterim een specifieke afwijking wettelijk is bepaald. Die reglementering zit niet in de wet op de dienstencheques. Lees de reglementering over de invoeginterim. Dat zal u helpen om mijn antwoord te begrijpen.

De heer Guy Sols : Ik vraag enkel ja of neen als antwoord op mijn vraag.

Minister Renaat Landuyt : Het is onmogelijk om daar met ja of nee op te antwoorden. Iedereen die voldoet aan de erkenningsvoorwaarden, zal worden erkend.

De heer Jan Laurys : Een uitzendbureau dat zich niet omschakelt en een ander maatschappelijk doel aanneemt, kan geen werkgever zijn in het kader van de dienstencheques.

Minister Renaat Landuyt : Ik kan de wet niet wijzigen door een erkenning te geven.

De voorzitter : De Vlaamse regering zegt dat die niet voldoen aan de gestelde voorwaarden.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.53 uur.*
